

וְעָלָת עַל כָּל הַכֹּל, הוּא מְאִיר (יורה)
בְּעֶשֶׂר סְפִירוֹת שֶׁל אֲצִילוֹת,
וּבְעֶשֶׂר הַסְּפִירוֹת שֶׁל בְּרִיאָה,
וּמְאִיר בְּעֶשֶׂר כְּתוּבֵי שֶׁל
מְלָאכִים, וּבְעֶשְׂרֵה גִלְגָּלֵי
הַרְקִיעַ, וְלֹא מִשְׁתַּנֵּה בְּכֹל מְקוֹם.
קוּם יְחֻזְקָאֵל הַנְּבִיא לְגִלוֹת אֶת
הַמְּרָאוֹת הַלְלוּ לִפְנֵי הַשְּׂכִינָה,
שֶׁנֶּאֱמַר בָּהֶם וּדְמוּת הַחַיּוֹת
מְרַאֲיָהֶם כְּגַחְלֵי אֵשׁ, בְּנִקְוֵי
הַתּוֹרָה וְטַעְמֵי הַתּוֹרָה, שֶׁעַל
הָאוֹתִיּוֹת נֶאֱמַר וּדְמוּת הַחַיּוֹת,
מְרַאֲיָהֶם כְּגַחְלֵי אֵשׁ אֵלּוּ הֵם
הַנְּקֻדּוֹת, בְּעֶרְוֹת כְּמִרְאֵה
הַלְּפָדִים אֵלּוּ הַטַּעְמִים, וּבָהֶם
וְהַמְשַׁפְּלִים יִזְהָרוּ כִּזְהַר הַרְקִיעַ.
וְהַמְשַׁפְּלִים - אֵלּוּ הָאוֹתִיּוֹת,
יִזְהָרוּ - אֵלּוּ הַנְּקֻדּוֹת שֶׁמְאִירוֹת
בָּהֶם, כִּזְהַר - אֵלּוּ הַטַּעְמִים.

וְהַשְּׂכִינָה כְּלוּלָה מִכָּל, עֲלֶיהָ
נֶאֱמַר הִיא מִתְהַלֶּכֶת בֵּין הַחַיּוֹת,
שֶׁהֵן הַחַיּוֹת הָעֲלִיּוֹנוֹת שֶׁל נְקֻדּוֹת
הַטַּעְמִים, וְחַיּוֹת הַתַּחְתּוֹנוֹת שֶׁל
נְקֻדּוֹת הָאוֹתִיּוֹת, כְּמוֹ זֶה: הַלְלוּהֶם
סְגוּלַת־א לְמַעַלָּה, שְׁלֹשׁ חַיּוֹת
עֲלִיּוֹנוֹת שֶׁרְמוּזוֹת י' י' בְּרֵאשֵׁי
תְּבוּת יְהו"ה יְהו"ה יְהו"ה, וְהֵם
יְהו"ה מְלָךְ, יְהו"ה מְלָךְ, יְהו"ה
יְמָלְךְ, פְּנֵי שְׁלֹשֶׁת הַחַיּוֹת
הָעֲלִיּוֹנוֹת שֶׁהֵן חֶסֶד גְּבוּרָה
תַּפְּאֵרֶת. וְלִמְטָה סְגוּלַת שְׁהֵם
הַחַיּוֹת הַתַּחְתּוֹנוֹת - פְּנֵי נְצִ"ח
יְסוּד וְהו"ד, שֶׁרְמוּזֵיהֶם
בִּיְבִרְכָךְ יְהו"ה, יֵאָר יְהו"ה,
יֵשׁ"א יְהו"ה. הַנְּקֻדָּה שֶׁל
הָאֱמֻצָּע - חֵיה שְׁשֻׁמָּה אָדָם, כְּמוֹ
זֶה: ה, הִיא מִתְהַלֶּכֶת בֵּין
הַחַיּוֹת, שְׁהֵם שְׁלֹשׁ לְמַעַלָּה

וְשֹׁלֵשׁ לְמַטָּה, כְּמוֹ זֶה: ה
הִיא רְבִיעִית לְכֹל הַשְּׁלֹשׁ
וְשֹׁבִיעִית לְשֵׁשׁ. וְהַסּוּד שֶׁל שְׁלֹשׁ
הַחַיּוֹת הַתַּחְתּוֹנוֹת, עֲלֵיהֶם הוּא
רוּמוֹ וְהֵי בְּשִׁלְשִׁים שָׁנָה, וְעַל
הַנְּקֻדָּה שֶׁבְּאֱמֻצָּע רוּמוֹ בְּרִבְעִי,

וְעָלָת עַל כָּל הַכֹּל הוּא נְהִיר (נ"א נחית) בְּעֶשֶׂר
סְפִירוֹת דְּאֲצִילוֹת, וּבְעֶשֶׂר סְפִירוֹת
דְּבְרִיאָה, וְנְהִיר בְּעֶשֶׂר כְּתוּבֵי דְּמְלָאכְיָא,
וּבְעֶשֶׂר גִּלְגָּלֵי דְּרְקִיעָא, וְלֹא אֲשַׁתְּנִי בְּכֹל
אַתְרַי. (ד' ט' ע"א) קוּם יְחֻזְקָאֵל נְבִיאָה, לְגִלְגָּאָה
אַלִּין מְרָאוֹת קַמֵּי שְׂכִינְתָא, דְּאֶתְמַר בְּהוּן
(יְחֻזְקָאֵל א' יג) וּדְמוּת הַחַיּוֹת מְרַאֲיָהֶם כְּגַחְלֵי אֵשׁ,
בְּנִקְוֵי אוֹרִייתָא וְטַעְמֵי דְּאוֹרִייתָא, דְּעַלְיֵיהּ
דְּאֶתְוּוֹן אֶתְמַר (ש"ס) וּדְמוּת הַחַיּוֹת, מְרַאֲיָהֶם
כְּגַחְלֵי אֵשׁ אַלִּין אִינוּן נְקוּדִין, בּוֹעֲרוֹת
כְּמִרְאֵה הַלְּפָדִים אַלִּין טַעְמֵי, וּבְהוּן (דְּנִיאֵל יב
א) וְהַמְשַׁפְּלִים יִזְהָרוּ כִּזְהַר הַרְקִיעַ,
וְהַמְשַׁפְּלִים אַלִּין אֶתְוּוֹן, יִזְהָרוּ אַלִּין נְקוּדִין
דְּנְהָרִין בְּהוּן, כִּזְהַר אַלִּין טַעְמֵי.

וּשְׂכִינְתָא כְּלִילָא מְכַלְהוּ, עֲלֶיהָ אֶתְמַר (יְחֻזְקָאֵל
א' יג) הִיא מִתְהַלֶּכֶת בֵּין הַחַיּוֹת,
דְּאִינוּן חַיּוֹן עֲלֵאִין דְּנְקוּדֵי דְּטַעְמֵי, וְחַיּוֹן
תַּתְּאִין דְּנְקוּדֵי דְּאֶתְוּוֹן, כְּגוּוְנָא דָא ה', וְאִינוּן
סְגוּלַת־א לְעֵילָא תְּלַת חַיּוֹן עֵילָאִין, דְּרְמִיזִין
י' י' בְּרֵאשֵׁי תְּיִבוּת יְהו"ה יְהו"ה יְהו"ה,
וְאִינוּן יְהו"ה מְלָךְ יְהו"ה מְלָךְ יְהו"ה יְמָלְךְ,
אַנְפֵי תְּלַת חַיּוֹן עֵילָאִין, דְּאִינוּן חֶסֶד
גְּבוּרָה תַּפְּאֵרֶת, וְלִתְתָא סְגוּלַת דְּאִינוּן
חַיּוֹן תַּתְּאִין, אַנְפֵי נְצִ"ח יְסוּד וְהו"ד,
דְּרְמִיזִין בִּיְבִרְכָךְ יְהו"ה יֵאָר יְהו"ה יְשׁ"א
יְהו"ה, נְקוּדָה דְּאֱמֻצְעִיתָא חֵיה שְׁשֻׁמָּה אָדָם
כְּגוּוְנָא דָא ה, הִיא מִתְהַלֶּכֶת בֵּין הַחַיּוֹת,
דְּאִינוּן תְּלַת לְעֵילָא, וְתְּלַת לְתַתָּא, כְּגוּוְנָא דָא
ה.

אִיהוּ רְבִיעֵאָה לְכֹל תְּלַת, וְשֹׁבִיעֵאָה לְשֵׁית.
וְרָזָא דְּתְּלַת חַיּוֹן תַּתְּאִין, עַלְיֵיהּ אִיהוּ
קָא רְמִיזוּ וַיְהִי בְּשִׁלְשִׁים שָׁנָה (יְחֻזְקָאֵל א' א), וְעַל
נְקוּדָא דְּאֱמֻצְעִיתָא קָא רְמִיזוּ בְּרִבְעִי, דְּאִיהוּ

שהוא ארבע פני אדם, חכמה עליונה - כ"ח מ"ה, שנאמר בו דמות כמראה אדם עליו מלמעלה, והכל בסוד הנקודות

של אות ה

בחמשה לחדש, זו האות ה', שהיא אלהי"ם, פנו"י לשם יהו"ה, והיא הפסא, שפך עולה הפס"א כחשבון אלהי"ם.

והיא פתר עליון חמישית לארבע החיות העליונות, וחמישית לארבע התחתונות, והיא פסא לרבון הכל, אדון על הכל, שהוא טמיר וגניז.

ואם תאמר שסוד זה ראה יחזקאל - לא היה אלא דמות החיות האלה, ולא שראה חיות, אלא כמו מלך ששלח שטר בחותמו, ודיוקן המלך רשום על שעה מחותמו, שבספירות האצילות הוא דיוקן המלך ממש, ובספירות הבריאה - חותם המלך, ובספירות היצירה ובמלאכים שהם חיות - הציור של החותם בשעה. ולכן נאמר במראות יחזקאל, דמות כמראה אדם, ודמות החיות, ולא החיות ממש. למי שכל ימיו לא ראה מלך והיה בן כפר, ושאל בשבילו, ורושמים לו על טבלה או על נייר את דיוקנו.

ויש נקדה שכל העולם תלוי תחתיה, כמו השמש אל התחתונים נראית לבני אדם תחת הרקיע כנקדת קמ"ץ, והיא כמה פעמים גדולה מכל הארץ, כל שכן נקודת התורה לגבי גבהם, ונראות לנו הנקודות. (עד כאן).

ואני בתוך הגולה על נהר כבר - זה נהר דינור ששופע ויוצא מלפניו, אלף אלפים ישמשו אותו, ורבוא רבבות של מלאכים עומדים לפניו, הדין

ארבע אנפי אדם, חכמה עלאה כ"ח מ"ה, דאתמר ביה (שם כו) דמות כמראה אדם עליו מלמעלה, וכלא ברזא דנקודי דאת ה.

בחמשה לחדש, דא את ה', דאיהי אלהי"ם, פנו"י לשם יהו"ה, ואיהי פרסיא, דהכי סליק הפס"א כחושבון אלהי"ם.

ואיהי פתר עליון, חמישאה לארבע חיוון עלאין, וחמישאה לארבע תתאין, ואיהי פרסיא למארי כלא, אדון על כלא, דאיהו טמיר וגניז.

ואי תימא דרזא דא חזא יחזקאל, לא הוה אלא דמות דאלין חיוון, ולא דחזא חיוון, אלא כמלכא דשלח שטר בחותמיה, ודיוקנא דמלכא רשימא על שעה מחותמיה. דבספירן דאצילות איהו דיוקנא דמלכא ממש, ובספירן דבריאה חותמא דמלכא, ובספירן דיצירה ובמלאכין דאינון חיוון ציורא דחותמא בשעה, ובגין דא אתמר במראות יחזקאל (שם) דמות כמראה אדם, ודמות החיות, ולא החיות ממש. למאן דכל יומוי לא חזא מלכא, והוה בן כפר, ושאל בגיניה, ורשימין ליה על טבלא או על נייר דיוקניה.

ואית נקודה דכל עלמא תליא תחותה, כגון שמשא לגבי תתאין, אתחזיא לבני נשא תחות רקיעא כנקודת קמ"ץ, ואיהו כמה זמנין רב מכל ארעא, כל שפן נקודין דאורייתא, לגבי גובה דלהון, ואתחזיין לן נקודין. (עד כאן).

ואני בתוך הגולה על נהר כבר (יחזקאל א א), דא נהר דינור נגיד ונפיק מן קדמוהי, אלף אלפים ישמשוניה, ורבוא רבון דמלאכיא